

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Pars Altera.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

tres dies, ac noctes totales in sepulchro transmittere debuit. Quis ergo resurrectionem Christi acceleravit, & terminum completam trium dierum ac noctium prævenit? ego amorem grandem, quo erga Discipulos ardebat, causam fuisse, ut dilationem impatienter ferret, nec cursum trium dierum, ac noctium præsolari posset, credo. Amor est impatiens mora. Discipuli mei afflicti, ac desolati sunt, visceribus meis hærent, quamlibet horam, ut eos videam, meoque aspectu consolet, mille annos reputo. Amor moram trium dierum, ac noctium totalium non patitur: tempus præscriptum præventionem truncare volo. Ab affectu, quo erga eos fero, cogi me, video. Amor non sustinet moras. Hinc Eusebius Galli-

Euseb. Gallie. l. 5. Bibl. PP. de symbolo hom. 2. fol. 554. col. 2. G.H.

canus: *Quid est quod dicit, tertia die resurrexit, cum sexta Sabbati die jam inclinante transierit, & Dominica nondum lucente surrexit, & solus dies Sabbati in medio fuisse monstratur.* Ah diutius moram trahere non potuit, ignaviaque frena rupit, & tempus trium dierum abbreviare voluit: *Verè ergo mortuus est, & verè post hoc abbreviatum tri-duum resurrexit.* Nil ergo miri, si discedens sanctè se brevi reversum Apostolis promittat; *Iterum modicum, & videbitis me.*

23. Nos qui tanquam Christiani ejus insistere vestigiis deberemus, quam longè non ab illo distamus? ille nos adeo tenerè amat, ut dum agitur de nostro bono, momentum differre non possit, & nos adeo in iis, quæ bonum animæ nostræ concernunt, ac in gloriam Dei redundant, desides sumus? id ex eo, quia animæ, ac amoris Dei non afficimur, oritur. Si Ecclesia sit adeunda, si ex officio Christiani mille auscultanda, homo ad id non posse induci videretur. Si religioso sit recitandum officium divinum, illud potius putridum, quam bene maturum Deo offerre, nec unquam hora bene agendi reperitur; sed si postea res sit de Dei offensis, de seclere aliquo perpetrando, potius hodie, quam cras illud opus agredimur. Et jure dici potest. *Cum Deus tam diligens sit ut nobis det bona, nos per oppositum diligentes sumus ad malum, & pigri ad bonum.* Vix Aaron à Domicellis Israeliticis fabricando vitulo torque, annulos petierat, ac illico omni auro se privantes illud ejus manibus configurant: *Fili Israel nondum Aaron verba finiebat, quando dederunt ei jocalia, & in aures ad idolum fabricandum.* At in gratiam Dei, pro sublevamine pauperum, nec obolus artis vilissimi erogatur. Et quot rogo non auri, ac argentei quotidie lumbus, vanitatibus, proflibulis impenduntur?

Didacus Stella in cap. 15. Luc. fol. 372. col. Idem ibid.

ut operibus virtutum nos demus, pedibus, oculis, & manibus caremus, sed ut vitia ac impudicium sensum nos impendamus. Argi, atque blamari sumus: nulla est via tam ardua, ac difficilis quam non aggrediatur. Non sunt ei pedes plumbi, sed alati: *Veloces pedes eorum ad sfundendum jugum.* Et merito dici potest. *Imperat virtus, & dormimus, imperat vitium, & curramus. Faciles sumus ad vitia, & desides ad opera virtutum.* Vos si Deum amatis, bene operari non differite, sique ante hac fuistis inertes, nunc id emendate, ac corrigite, & hujusce rei hoc mane promittite in opibus JESU Christi elemosynam largiendo signum ostendite, & quietam.

PARS ALTERA.

14. SI generaliter ad opera pia in honorem Dei redundantia, orbis inertia, ac negligentia pius est; nihilominus plures se hostes manifestos negligentia declarant. En nam scripturam. Moyses, ut iusta legis observanda à Deo accepit, totam populum convocavit; & que eis promulgavit, & severè servari præcepit. *Assumenque volumen fœderis, legit audienti populo.* O quot sunt, qui ad præceptiones superenturum caput movent, & recalcitrant? & nihilominus totus populus Moysis adeo numerosus, & aliquot millenis coactans uno ore se paratos exhibeat, ac sub pœna offensæ divinæ, & Moysis disgratiæ incurrendæ, quacunquè etiam ex necessitate se non transgressuros illa præcepta figurant. *Omnia que locutus est nobis Dominus, & faciemus, & erimus obedientes.* Septuaginta velut habemus qui in glossa interlineari legunt, *faciemus, & audiemus.* Hic modus loquendi dicitur Augustino nempe primo, *faciemus, & postea audiemus,* non placet. Audiri executionem præcedere debet. Prius lex sancti, deum legem, & jussa audire, postea in opus illa redigere oportet. Ergo dicere *faciemus, & postea audiemus,* ordo inversus est. *Cum videatur ordo populari audiemus, & faciemus.* Et quod magis demerit est, quod Divus Pater Augustinus T^o ad Romanos loco intelligimus subliturum esse asserat. Hæc enim ejus sunt verba: *Audiemus pro eo positum est, quod intelligimus.* Hæc ego non possum capere, quia experientia, & tota Philologia mihi contrarium suadent. *Audire ad intellectum, facere ad voluntatem* pettinere res est certa. Cum voluntas sit cæca, ac debeat duci ab intellectu, hincque voluntati verum, & salum, bonum, & malum prope-

proponere debeat, intellectus precedere debet. Hinc Aristotelis, ac omnium Philosophorum doctrina est. Nihil volumus, quia praecognitum, & nihil est in voluntate, quod antecederet non fuerit in intellectu. Quomodo ergo bene precedat praecognitum volito, ac facere audire? ni fallor, populus Moysi sedulo diligentem, & solemem obsecrationem, quo erga Moysen ducem suum, vel potius erga Deum ferebatur, à quo tot favores recitaret, contestati voluit, ut si res esset possibilis, primo mandata executioni daret, quam audire, ac intelligeret. Hic sanctus Pater Augustinus subnequit. Prius oportet verbis Dei reddere famulis servitutem, ut ad intelligentiam earum veniam, qua ipso praecipiente sunt merito devotio- nis, quae non contempta, sed facta sunt, ipse per-
 11. In tuborem cuiuslibet Christiani, qui in- cas, ac deses est, in via salutis, & servitio Dei co- noctatis loco, id, quod de Eliezer servo fideli Abraham Scriptura recenset, adducere volo. Deus iurejurando seni patri Abraham se unigeni- tum suo filio Isaac juveniculum, quae vultu cura venustatis flore certaret, in sponsam daturum promittit. Camelos plures instruit, ac nobilibus, & pretiosis muneribus ornat, atque in Mesopo- tamiam se cofert. Tulitque decem camelos de gre- ge Domini sui, & abiit, ex omnibus bonis eius por- tum secum: profectusque perrexit in Mesopotamiam ad urbem Nachor. Rebecca occurrit, ac videns cum non minori comitate, modestiaque, quam venustate praeditam, puellam Domino suo con- venientiore reperit non credit, illam alloqui- tur; animam suam ei aperit, multa regalia do- nat, gemmas, in aures, & torques aureas ei largi- tur, & domum ejus petens ab ejus parentibus illam in sponsam suo Domino Isaac filio magni

Abrahami rogat. Omnes petitionem non esse malam intelligunt, & dum audiunt, Rebecca domum divitem intraturam, ac dominam, & madominam futuram, tam bono matrimonio omnes nullo dempto consentiunt. Matrimonio contracto Eliezer se viae parat, ut Isaac lætus nuntius sit. Nemo erat, qui eum instanter deti- nere non peteret, sed ille iter non differre jam re- solvens ait: *Nolite me retinere, quia Dominus di- rexit viam meam, dimittite me, ut pergam ad Do- minum meum.* Ac si dixisset, ego libenter adhuc per aliquot dies vobiscum manerem, si reditus celerà dominis meis mihi non fuisset mandatus, tunc enim aliquam excusationem invenire pos- sem, sed quia Deus id iussit, ideo iter differre ne- queo: *Quia Dominus direxit viam meam, dimi- tte me.* Qui Deum amat, eique servit, ille ejus nu- tus sine morâ exequi, ejusque iussa de die in diem rejicere non debet. *Si ab hominibus meis fuisset di- recta via, morulus possem tui: At quia à Domino est directa, necessum gressus maturare; in visis namque altissimo tarda nescienti molimina, qui celestia negotia negligenter agit.* In non procrasti- nandis divinis mandatis Eliezer vestigiis insistite. Et si servum imitari detrectatis; quin actiones Domini universi, qui, quia Apostolos tenerè amabat, reditum ad eosdem absque cun- ctatione promisit, sub oculos po- natis, reculare non debetis. *Moticum & videbitis me.* Et ite in pace.

Exod. 24.
26.
Anton. de
Esob. in
cap. 24.
Exodi fol.
219. col. 1.
v. 56.

D

DOMINICA

Handwritten text in red ink, possibly a title or reference, including the word 'licab'.